

ὥστε τὸ χαμόγελό του ἀπὸ ψηλὰ νὰ πέσει μέσα στὰ πιὸ βαθιά, τὰ πιὸ κρυφὰ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς σου κ' ἔτσι νὰ λιώσει μέσα ἐκεῖ ἡ στερνὴ, ἡ παγερὴ ἡ φρίκη μπροστὰ στὸν ἥλιο αὐτὸν καὶ νὰ μπορεῖς νὰ κλάψεις δάκρυα ἱλαρά.

ΧΡΥΣΟΘ. ὦ! φέρε με μακριὰ ἀπὸ δῶ! Πεθαίνω μέσα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι!

ΗΛΕΚ. (πέφτει στὰ γόνατά της). Τὸ στόμα σου εἶναι ὥρατο σὰν ἀνοίξει γιὰ νὰ θυμώσει! Ἀπὸ τὸ ἄγγον τὸ δυνατὸ σου πρέπει νὰ πεταχταὶ σπιθηριστὴ μιὰ τρομερὴ κραυγὴ, τρομερὴ σὰν τὴν κραυγὴ τῆς θεᾶς τοῦ θανάτου! Ὅταν κανένας κοιτάται ἔτσι κάτωθι σου, ἔπως τώρα ἐγώ: ὅταν ξυπνᾷ ξάφνω κανεῖς καὶ σὲ βρίσκει σὰν τοῦ θανάτου τῇ θεᾷ ἀπὸ πάνω του! Ὅταν κοιτάται κανεῖς δεμένος κάτωθι σου καὶ κοιτάζει πρὸς ἐσένα ἀπάνω, κοιτάζει μὲ χαμένα μάτια τὸ λιγνὸ κορμί σου, καθὼς ὁ ναυαγὸς κοιτᾷ τὸ βράχο πρὶν νὰ ξεψυχήσει.

ΧΡΥΣΟΘ. ὦ πῶς μιλεῖς!

ΗΛΕΚ. Πρὶν φύγεις ἀπὸ αὐτὸ τὸ σπίτι κι ἀπὸ μένα, πρέπει νὰ τὸ κάμεις.

(Ἡ ΧΡΥΣΟΘΕΜΗ κἀτι θέλει νὰ πεῖ).

ΗΛΕΚ. (τῆς βουλώνει τὸ στόμα). Δὲ σὲ φέρνει ἔξω ἀπὸ δῶ ἄλλος δρόμος ἀπὸ τοῦτον. Δὲ σὲ ἀφίνω πρὶν μοῦ τῶρικστεῖς ἐδῶ στόμα μὲ στόμα πῶς θὰ τὸ κάμεις.

ΧΡΥΣΟΘ. Ἀφησέ με!

ΗΛΕΚ. Ὁρκίσου μου πῶς αὐτὴ τῇ νύχτᾳ θάρ-
ησις στὴν ἄκρη τῆς σκάλας, ὅταν ἡσυχάσουν ὅλοι.

ΧΡΥΣΟΘ. Ἀφησέ με!

ΗΛΕΚ. (τὴν κρατεῖ). Κόρη, μὴν ἀστειεύεσαι! Δὲ θὰ μείνει σταλαματιὰ αἶμα κολλημένο στὸ κορμί σου. Γοργὰ γλυστρά: ἀπὸ τὸ ματωμένο φόρεμα, μὲ καθαρὸ κορμί στὸ νυχτικὸ πουκάμισο.

ΧΡΥΣΟΘ. Ἀφησέ με!

ΗΛΕΚ. Τόσο δειλὴ μὴν εἶσαι! Ὅση φρίκη νικᾷς τώρα, θὰ σοῦ πληρωθεῖ μὲ φρίκη εὐδαιμονίας κάθε νύχτα.

ΧΡΥΣΟΘ. Δὲν μπορῶ!

ΗΛΕΚ. Πῆς πῶς θάρθεις!

ΧΡΥΣΟΘ. Δὲν μπορῶ.

ΗΛΕΚ. (πέφτει χάμω). Δέξ, κοίτουμαι μπρὸς σου, φίλῳ τὰ πόδια σου!

ΧΡΥΣΟΘ. (πηδώντας στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ). Δὲν μπορῶ.

ΗΛΕΚ. Καταραμένη! (μένει μόνι καὶ μὲ ἄγρια ἀπόφαση λέει:) Μονάχη μου λοιπόν!

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ παιδαγωγός, μὲ τις καλύτερες συστάσεις, εἰδικὸς γιὰ μικρὰ παιδιά, ζητᾷ ἰδιαίτερα μαθήματα σὲ οικογένειες ποὺ θέλουν νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά τους φυσικὰ κι ἀνθρωπινὰ. Πληροφορίες στὸ γραφεῖο μας.

Ο ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (*)

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (σθησιμένη).
Ἀρήγιανε!... Ἀρήγιανε!...

Ἡ ΓΡΙΑ. Καλότυχο βασιλόπουλο!...

Ὁ ΒΕΖΙΡΗΣ (κλαίοντας). Δὲν ἐμαράθηκα ν' εἶ
καημοὶ μου. Τ' εἶναι τὸ πού τῇ δυνάμει τοὺς δίνει....

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ (πιὸ ζωνερό).
Ἀρήγιανε! Ἀρήγιανε!

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΗΓΙΑΝΟΥ.

Ἡ πούλια γέρνει! ἡ νύχτα πᾶει!
Ποιά αὐγὴ σὲ λίγο ξεμερόνει;
πῶς κελαιδάει ἔτσι τὸ ἀηδόνι;
τὸ ρόδο πῶς χαμογελάει;
σὲ ποιά λαχτάρα δὲν εἶν' αὐτοῖς;
ποιά νιότη εἶναι ποὺ δὲ νικίει...

Ἡ ΦΩΝΗ. Ἀρήγιανε! Χρυσέ μου Ἀρήγιανε!
Ὁ ΒΕΖΙΡΗΣ. Κλάψτε λαγκάδια γαλανὰ! Μπε-
τένια πού σᾶς ἤσκιαζεν ἡ χάρη του, ἔρημα μπετέ-
νια κατὰμονα! ὦ καρδιά μου! ὦ καρδιά μου!.....
(πέφτει μὲ λυγμοὺς στὸ ντιβάνι).

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ.

Δὲν εἶν' κρυμένο πονθενὰ
τὸ μυστικὸ πού ἔχει ἡ ζωή.
Τοῦ Ὁκεανοῦ κάτω ἡ βοή
τοῦ ὀνείρου κρύβει τὴν πνοή
μὰ ἡ νιότη ἀφόβητα περνάει!

ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ (μπαινόντας στὴν κίμερα
ὠχρό). Ἀρήγιανε!... Ἀρήγιανε!... Πούσαι; Ἀρήγιανε!...

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Πιζδὶ μου...

Ἡ ΓΡΙΑ. Καλότυχο βασιλόπουλο!...

Ὁ ΑΡΗΓΙΑΝΟΣ (μπαινόντας)...

ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ. Ἀρήγιανε; ἐδῶ εἶσαι;
(πέφτει στὴν ἀγκυλιά του).

Ἡ ΓΡΙΑ (στὴ βασίλισσα δείχνοντας τὸν Ἀρήγια-
νο). Ὁ σωτήρας του ἀγένεττα...

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. Εὐλόγημένο τ' ὄνομά του!...

Ὁ ΒΕΖΙΡΗΣ (εἶναι πάντα βυθισμένος στοὺς
λυγμούς).

ΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΗΣ. Ὁρα καλὴ πατριώτη.

ΑΛΛΟΣ. Γιὰ σου· τί χαμπέρια;

Ὁ Α'. Ἐρχομαι ἀπὸ τὴ χώρα· μὴν τὰ ρωτᾷς,
μαθές. Πήγαινα, πού λές, στὰ χέρια μου τὸ μπεςέ-
σι—δυὸ γαλοπούλες, μὲ συμπάθειο—τοῦ δικηγόρου
μου. Καὶ πού λές, οἱ δικηγόροι στὰ χέρια σὲ πρω-

(*) Κοίταξε ἀριθ. 443, 444, 445, 446, 447 καὶ 448.